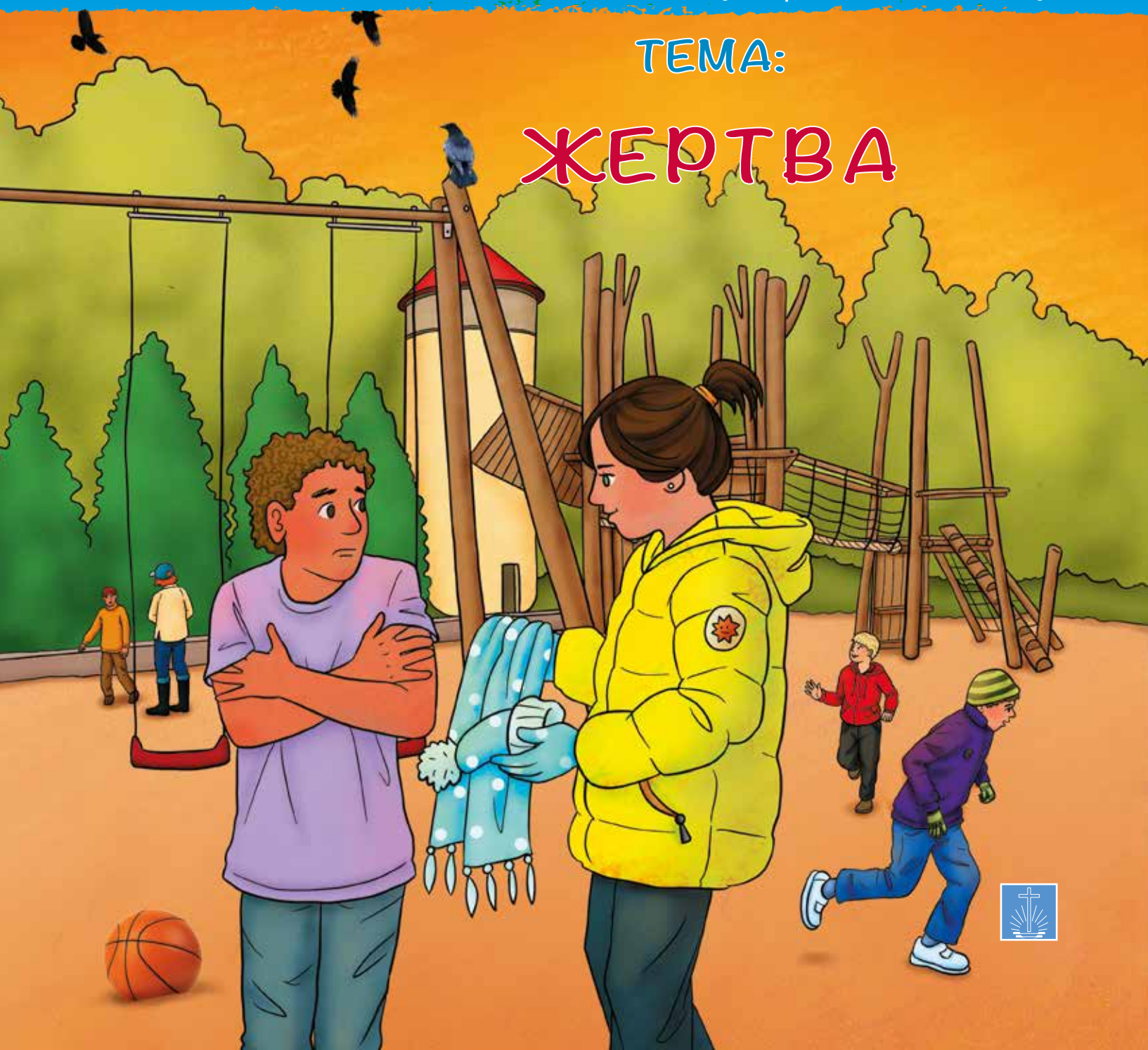

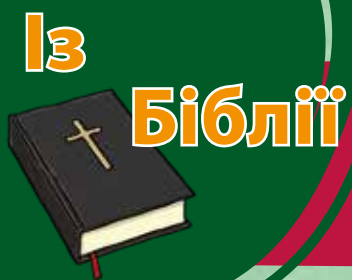

Часопис для дітей – видання Новоапостольської церкви | № 11, листопад 2025 р.

ТЕМА:

ЖЕРТВА

Жертва бідної вдови

(Від Марка 12, 41–44)

Повернувшись до Єрусалиму, Ісус входить зі Своїми учнями до храму, сідає і спостерігає за скарбницею.

Ісус бачить, як люди кладуть гроші в скарбницю.

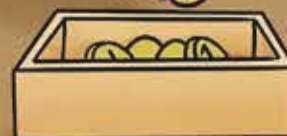
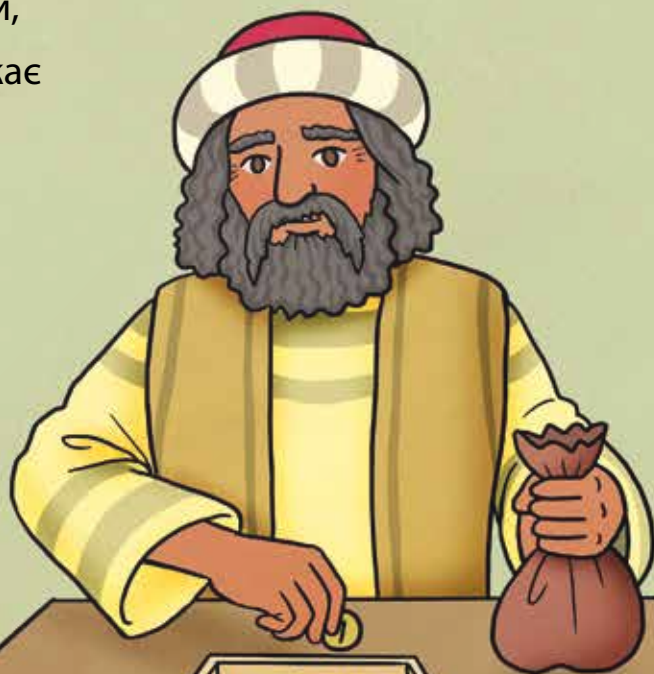
Приходять багаті і кладуть багато грошей.

А потім приходить бідна вдова.

Вона кидає в скарбницю дві лепти, що є зовсім небагато. Ісус підкликає до Себе учнів і каже їм:

«Істинно кажу вам, що ота вбога вдовиця вкинула більш від усіх, які кидали у скарбницю.

Усі бо кидали з свого надміру, вона ж: з убогства свого все, що мала, вкинула, – увесь свій прожиток».

У ГОСТЯХ

у Ганни и Фінї в Берліні (Німеччина)

У порівнянні з дорослим **білим ведмедем**, ми крихітні. Але ми, Ганна і Фінья, вважаємо, що вже досить великі. Ганні сім років, а Фінї п'ять. Ми живемо в місті Берліні, столиці Німеччини. Тут є зоопарк, де можна побачити білих ведмедів.

Берлін – велике місто; тут знаходиться резиденція уряду Німеччини (Бундестаг) і безліч пам'яток. У Берліні живуть і працюють майже чотири мільйони людей. Ми живемо трохи за містом, в районі **Берлін-Гайлігензее**, який більше схожий на село, ніж на велике місто.

Фото: Уоррасіні/stock.adobe

Ми переїхали сюди з батьками два роки тому і ремонтуємо **старий будинок**. Ми, діти, звісно ж, допомагаємо!

Але більшу частину роботи виконують **мама і тато**. Ця фотографія зроблена в березні на рубінову річницю весілля наших бабусі й дідуся.

Берлін дуже великий, тому розділений на декілька церковних округів. Наша церква належить до округу Берлін-Бранденбург-Північ. Ми відвідуємо громаду **Тегель**. Нас там тепло прийняли, і ми відчуваємося як вдома.

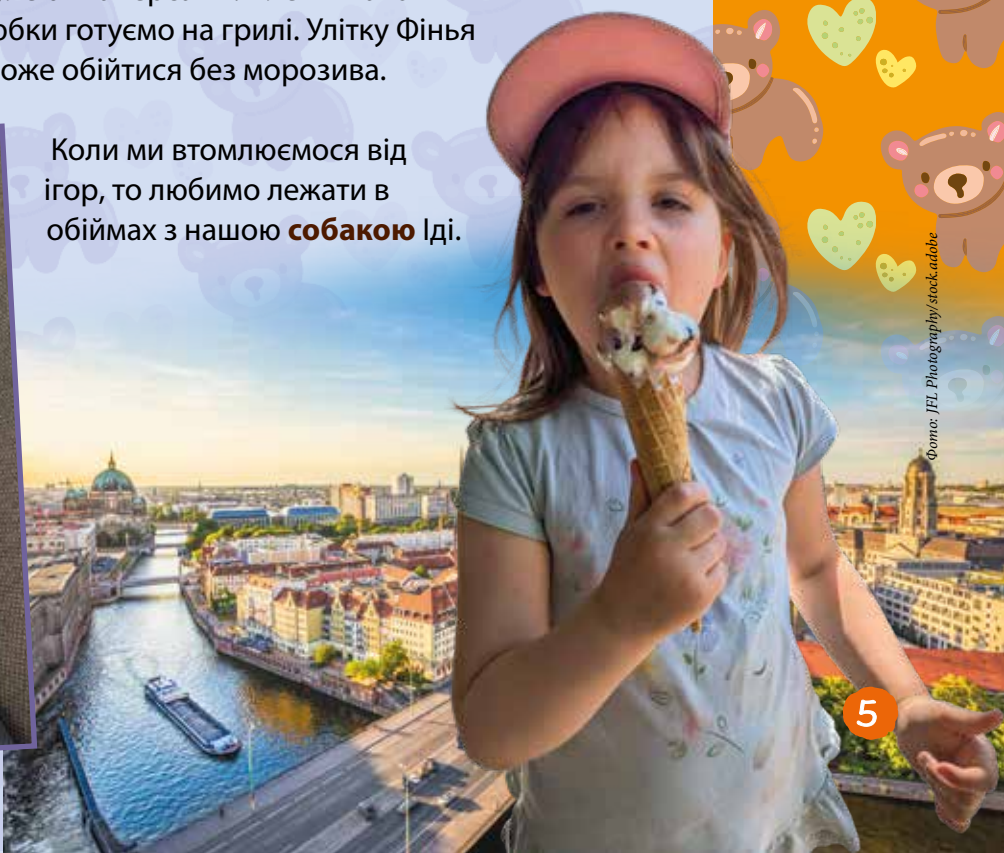
Нас, дітей, у **недільній школі** небагато, але разом нам там дуже весело.

Ганна майже рік вчиться грати на **гітарі**. Гітара має шість струн, і можна доторкатися до кількох струн одночасно, створюючи звук, що складається з декількох нот. Але потрапити в потрібні ноти не так просто.

Наша улюблена страва – **піца** з тунцем, цибулею і каперсами. Але ми також залюбки готуємо на грилі. Улітку Фінья не може обійтися без морозива.

Коли ми втомлюємося від ігор, то любимо лежати в обіймах з нашою **собакою** Іді.

Жертва

1. Десять відмінностей

Марія і Йосип несуть новонародженого Ісуса у храм, аби принести жертву.
Чи зможеш ти знайти десять відмінностей?

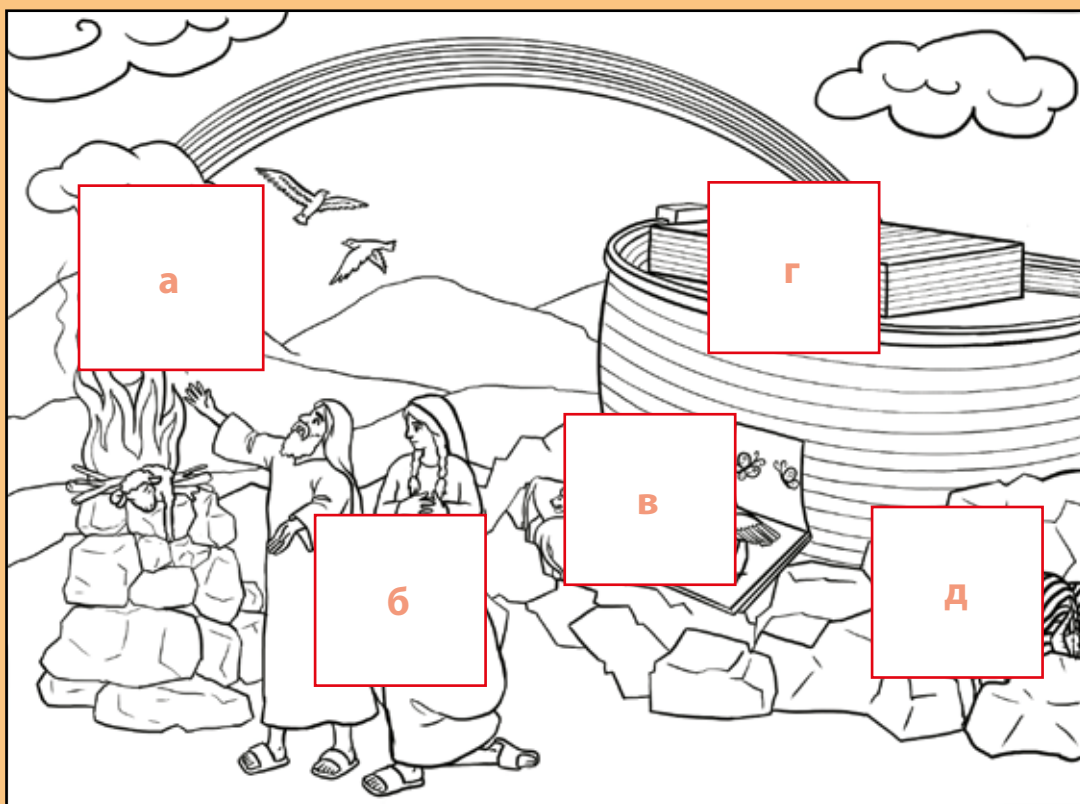
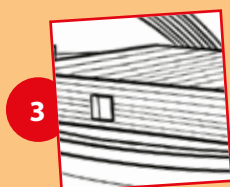

2. Я пакую валізу

Для гри потрібно мінімум два гравці. Перший гравець розпочинає зі слів: «Я пакую валізу і беру з собою...». Потім він називає предмет, який кладе у валізу. Це має бути предмет, за який він особливо вдячний. Гра продовжується за годинниковою стрілкою: наступний гравець повторює речення попереднього і додає свій предмет. Таким чином, кожен гравець додає по одному предмету. Той, хто не назве якийсь предмет або помилиться в їх послідовності, вибуває з гри. Переможцем стає той, хто останнім перелічить всі предмети.

3. Жертва подяки

Деякі фрагменти на картині відсутні. Якщо ти зрозумієш, де знаходиться яка частина, то дізнаєшся, хто приносить Богу жертву подяки.

4. Жертва Авраама

Бог звелів Аврааму принести в жертву свого сина Ісаака. Але коли Авраам зібрався це зробити, то Бог послав ангела. Ангел показав Аврааму тварину, яку треба було принести в жертву замість сина. Розв'яжи головоломку з малюнком, аби довідатися, що це була за тварина.

--	--	--	--

1 ~~2~~ 3 4 5

1 ~~2~~ 3 4 5 6

1 ~~2~~ 3

1 ~~2~~ 3 4 5

Історія для читання

БОЯГУЗЛИВЕ ЗАЙЧЕННЯ

Звірок соня на ім'я Зіггі прокинувся від зимової сплячки. Він потягнувся і позіхнув від задоволення, відкрив очі й озирнувся. Так, холодні місяці нарешті закінчилися! Він чув радісне щебетання птахів, навколо чулися шерехи й тріск, немов увесь ліс ожива.

«Пора мені щось поїсти», – подумав Зіггі, зіваючи на повний рот. Він був страшенно голодний і дуже схуд. Він нічого не їв під час сплячки, бо зовсім не прокидався. Тепер йому дійсно пора було набити свій бурчачий животики. Але куди ж поділилася всі його запаси? Зіггі оглянув свою нірку в пошуках їжі. Невже її хтось поцупив?! Як він тільки не шукав, але не міг знайти ані зернятка. Ніде не було видно жодного смачного жолудя – усе зникло, зникло без сліду. Не вірячи своїм очам, Зіггі кілька разів повернувся на всі боки. Так, сумнівів не було: судячи з усього, поки він спав, хтось поцупив усі його запаси. Розчарований і голодний Зіггі знову згорнувся калачиком і вирішив померти. Адже він знав, що занадто слабкий, аби йти на пошуки їжі. Він гучно зітхнув від безсилля й смутку.

Він був надзвичайно вражений, коли раптом у його нірці з'явилася голова білки – її руда голова з кумедними китицями на вухах! «Чому ти так жалісно стогнеш, Зіггі? – з тривогою запитала білка. – Ти мав би радіти, що нарешті прокинувся. Весна ж!» Тоді Зіггі розповів білці про свою біду. Її темні, перлині очі з жалем подивилися на

маленьку соню, і білка утішливо сказала: «Я допоможу тобі, Зіггі. І я вже навіть знаю, як...»

У мить ока вушка з китицями зникли з нірки Зіггі, але незабаром спритна маленька істота з'явилася знову. Захекавшись від намагань, білка притягла аж два обертки блискучих жолудів і пухких лісових горіхів. «Ось, – прохрипіла вона, задихаючись. – Це для тебе! І я вже розповіла про це всім іншим звірам. Усі вони дадуть тобі трохи своїх запасів, і тоді ти зможеш наїстися досхочу!» Зіггі одразу ж почав розколювати шкаралупу жолудя, щоб відновити сили. О, і як же це було приємно! Він з подивом спостерігав, як інші звірята невдовзі завалили його нірку горіхами, насінням, ягодами, бруньками дерев і жолудями – так багато, що він напевно луснув би, якби з'їв їх усі відразу! Всі прийшли йому на допомогу: птахи, хом'яки, білки і навіть сойка, яка зазвичай не була щедрою на свої закопані скарби! Зіггі був дуже радий щедрим подарункам друзів-тварин, але особливо його розчулили два

горіхи, які принесла йому інша маленька соня. Він по собі знав, що їй самій дуже потрібні ці запаси. Зрештою вона щойно народила п'ятьох крихітних малюків і, звісно ж, могла б використати смачні зернятка і насіння, аби підкріпитися.

Ангеліка Слюм, © у автора

МИ, ДІТИ», № 11, 2025 р.
(Ілюстрований часопис для дітей)

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).
Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;
тел./факс: (+380352) 524732;;
сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович
© Видавництво: Фрідріх БішоффГмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020
м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net
Наклад: 380 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю прийемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ. Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ «ПроКредит Банк», МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165; або

IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (UAH) в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.